

kations- og satellittjenester samt fremføring i telenettet af radio- og fjernsynsprogrammer.

Koncessionen omfatter også anlæg og drift af de transmissionsveje og centraler, der er knyttet til nævnte tjenester. Denne såkaldte infrastruktur er således også omfattet af Tele Danmarks A/S' koncession.

Tele Danmarks A/S' eneret er begrænset af undtagelsesbestemmelserne i 1897-lovens § 3, og af, at staten ikke har meddelt koncession til Tele Danmark A/S på hele sit eneretsområde. De for koncessionen undtagne områder fremgår af koncessionens § 1, stk. 3. Dertil kommer, at Tele Danmark A/S' eneret på infrastrukturen yderligere begrænses gennem bekendtgørelsen nr. 109 af 10. marts 1993 om interne net til telekommunikationsformål.

På tjenesteområdet omfatter Tele Danmark A/S' koncession alle offentlige tjenester, bortset fra særrettedstjenesterne (GSM) og de offentlige telekommunikationstjenester, som er liberaliserede. Staten driver efter Tele Danmark A/S' etablering ikke længere selv offentlige telekommunikationstjenester på eneretsområdet.

Eneretten omfatter tilfælde, hvor transmissionsveje og centraler med dertil knyttede tjenester stilles til rådighed for andre end den, der etablerer og driver disse anlæg og tjenester. 1990-lovens offentlighedsbegreb hviler på dette princip. 1897-lovens undtagelsesbestemmelser er kendetegnet ved, at der er tale om etablering og drift af anlæg og tjenester udelukkende til eget brug.

Udover bemyndigelsen til at meddele koncessionen til Tele Danmark A/S indeholder den gældende lov en bemyndigelse til kommunikationsministeren til at beslutte liberaliseringer på de områder, som der er meddelt koncession på.

Dog skal indførelse af særrettigheder (d.v.s. at der på et bestemt tjenesteområde er et på forhånd fastsat antal operatører) i henhold til lovens § 2, stk. 3 ske ved særskilt lovgivning. I overensstemmelse hermed har Tele Danmark A/S og Dansk MobilTelefon I/S i henhold til GSM-loven fået tildelt hver deres tilladelse. GSM-området er det hidtil eneste eksempel på et særrettighedsområde i Danmark.

Da 1990-loven omfatter alle offentlige telekommunikationstjenester, omfatter lovens § 3 alle offentlige tjenester, som ikke er omfattet af Tele Danmark A/S' koncession eller af tilladelserne på særrettighedsområdet.

Den gældende lovs § 3 indeholder bemyndigelse til ministeren til at fastsætte forskrifter for de offentlige tjenester, som udbydes på områder, der ikke er omfattet af ene- eller særrettigheder.

Offentlige datakommunikationstjenester blev liberaliseret pr. 1. januar 1993, jf. bekendtgørelse nr. 986 af 11. december 1992, som er udstedt med hjemmel i lovens § 3.

Følgende områder er tillige reguleret i medfør af lovens § 3:

- Udbud af service 900-tjenester, jf. bekendtgørelse nr. 931 af 23. november 1992.
- Udbud af offentlige betalingstelefoner på det liberaliserede område, jf. bekendtgørelse nr. 985 af 11. december 1992.

Tele Danmark A/S' kapitalstruktur

Tele Danmark A/S' aktiekapital udgør 1.310 mio.kr., hvoraf staten i dag ejer 89,9%.

I den politiske aftale fra 1990 er det forudsat, at statens ejerdel skal reduceres til 51%.

Den nuværende aktieklasse er underkastet en ret for staten til under nærmere fastsatte betingelser at kunne indløse de ikke-statsejede aktier til kurs 125. Dertil kommer, at højere udbytte end 10% skal godkendes af ministeren for kommunikation og turisme. I aftaleperioden for den politiske aftale (indtil 1. marts 1997), kan udbyttet ikke overstige 10%.

B. Baggrunden for lovforslaget

Telekommunikation er præget af den teknologiske udvikling. En udvikling, som ændrer vilkårene for produktion og brug af de eksisterende teleydelser, og som skaber baggrund for mange nye anvendelser af telenettet.

En af konsekvenserne heraf er, at telenettet i stigende omfang ønskes udnyttet til specialiserede ydelser som supplement til de standardydelser, der via dette net udbydes af televirksomhederne.

På datakommunikationsområdet er der i de senere år sket en betydelig udvikling. Der er – særligt rettet mod erhvervslivet – opstået mange nye anvendelser, der er baseret på telekommunikation, og som kan rationalisere produktionen og forbedre virksomheders indbyrdes samarbejde.

Specielt for et land med mange små og mellemstore virksomheder, er det af stor betydning, at der sikres et godt grundlag for udviklingen af nye telekommunikationstjenester. Dog må der ikke herved skabes risiko for, at den fortsatte udvikling af televirksomhedens alment tilgængelige telenet og -tjenester skades.

Disse hensyn er i dette forslag søgt afvejet gennem en tjenesteliberalisering, som bygger på Tele Danmark A/S' fortsatte eneret på selve den offentlige teleinfrastruktur.

Forslaget indebærer, at brugere og konkurrence-tjenesteudbydere generelt får friere muligheder for